

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 2. december 2020 blev i sag nr. 95297:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har hesteforsikring. I klageskema af 20/5 2020 til nævnet samt i vedlagte bilag har klageren bl.a. anført:

"Kort redegørelse for sagen

Topdanmark nægter at udbetale livsforsikringssummen på 35.000 kr. efter aflivning af min hest.

...

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

At få udbetalt livsforsikringssummen på 35.000 kr.

...

Under henvisning til Topdanmarks afvisning af min klage over afgørelsen i en sag om aflivning af min hest [...], indsender jeg hermed en formel klage til Ankenævnet for forsikring.

Detaljerne i sagen fremgår af vedhæftede [...]. Idet jeg refererer til Topdanmarks begrundelser for afvisningen, skal jeg hermed uddybe årsagerne til, at jeg finder selskabets beslutning uacceptabel.

Jeg har drøftet denne sag igen med min dyrlæge [1], og vi undrer os begge over, at hverken Topdanmark eller for den sags skyld [...] hestehospital fandt det nødvendigt eller nyttigt at konferere med hende om den rigtigste løsning for denne hest. Det er stærkt kritisabelt, at Topdanmark i spørgsmålet om aflivning eller operation udelukkende baserer sig på indtryk formuleret af en dyrlæge, der kun har set hesten i syg og bedøvet tilstand.

Ifølge Topdanmark var der ifm. en mailkorrespondance mellem dyrlægen [2] og forsikringsselskabets tale om en 'uafhængig og professionel vurdering'. Jeg må i den forbindelse påpege, at [dyrlæge 1]s vurdering i forhold til [dyrlæge 2] må betragtes som ulig mere 'uafhængig', idet [dyrlæge 1] ikke havde nogen personlige, økonomiske eller professionelle interesser i klemme ifm. sin vurdering.

At [dyrlæge 2] kun har oplevet hesten som 'rolig', er ikke så mærkeligt: Hesten var ved ankomsten til [...] stærkt medicineret, og på hestehospitalet fortsatte man naturligvis lignende behandling. Med andre ord havde [dyrlæge 2] ingen mulighed for at vurdere, hvorvidt netop denne hest ville kunne komme godt igennem et rekonvalescensforløb. Det havde min egen dyrlæge til gengæld: Hun kendte både de lokale løsdriftsforhold og selve hesten fra besøg gennem årene, og som det også fremgår af hendes tidligere erklæringer, var hun lige som jeg selv ikke i tvivl om, at det var dyreetisk helt uforsvarligt at udsætte hesten for det foreslåede forløb. Det ville vel at mærke have krævet, at [hesten] i første omgang faktisk havde overlevet operationen, og jeg skal her gøre opmærksom på, at overlevelsesprocenten ved 'rettidig indgriben' ifølge www.netdyredoktor.dk's statistik af 2020 kun er på 60-65 procent.

Hvis [hesten] havde overlevet selve operationen, skulle hun have stået stille i ca. tre måneder. Det ville det have betydet, at hun som den eneste hest i løsdriftopstaldningen skulle have stået i boks. Under sådanne omstændigheder ville hun have gjort, hvad hun kunne, for at komme ud, dvs. sparket, bidt i tremmerne og kastet sig rundt i boksen og uundgåeligt pådraget sig fysiske skader – for slet ikke at nævne de mentale skader, som ville være blevet resultatet af indespærringen. Den eneste måde at få hende til at forholde sig roligt, så operationssåret kunne læges, ville have været at fylde hende med beroligende medicin. Imidlertid ville man ifølge [dyrlæge 1] ikke kunne forsvare en sådan behandling i længere tid, da den kunne medføre diverse alvorlige patologiske forstyrrelser i hestens fordøjelsessystem og følgelig nødvendiggøre aflivning. Der lå således såvel realistiske som etiske og veterinærfaglige overvejelser bag [dyrlæge 1]'s erklæring om, at det i henhold til Dyreværnsloven var nødvendigt at aflive [hesten].

Topdanmarks argument om, at 'set ud fra et lægeligt og dyreværnslovmæssigt aspekt har aflivningen ikke været eneste alternativ' kan derfor kun betragtes som et ansvarsforflygtigende forsøg på at fordreje kendsgerningerne og tilsidesætte forsikringspolicens § 3A, pt. 2 om 'Aflivning i henhold til dyreværnsloven'. Det både utroligt og uantageligt, at Topdanmark på denne vis advokerer for en behandling, som kort sagt må betragtes som dyrplageri, og dermed handler lovstridigt ved at negligere de paragraffer i Dyreværnsloven, der omhandler beskyttelse mod 'unødige lidelse', ikke mindst helt overordnet § 1: 'Dyr er levende væsener og skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt men og væsentlig ulempe'. Samme dyreetiske principper fremgår af Dansk Ride Forbunds Etiske regler, der bl.a. i punkt 3 specificerer, at 'Omsorg for, og den veterinærmedicinske behandling af hesten, skal alene have til formål, at fremme dens sundhed og velbefindende'.

Det er desuden tankevækkende, at jeg efter alt at dømme ville have fået udbetalt forsikringssummen, hvis hesten var død af sig selv, uden at dens tilstand var blevet opdaget, eller hvis jeg havde undladt at køre den til [...] og i stedet fået den aflivet på stedet på basis af min egen dyrlæges vurdering af, at den ikke ville kunne overleve. At en forsikringstager, der handler dyreetisk korrekt og i overensstemmelse med Dyreværnsloven, på den måde kan straffes økonomisk, indikerer et behov for ikke blot en intern drøftelse af Topdanmarks forretningsmoral, men også en offentlig debat om forsikringsselskabers etik og moral.

Det bør afslutningsvis understreges, at jeg ved at fravælge operation faktisk sparede Topdanmark for et ikke ubetydeligt beløb: Selskabet har i denne sag i overensstemmelse med policen refunderet dyrlægeudgifter for 10.800,39; men havde jeg fået hesten opereret og efterfølgende alligevel aflivet, ville disse udgifter være løbet op i 30.000 kr. + 35.000 kr., i alt 65.000 kr. Det vil sige, at jeg

har sparet Topdanmark for godt 54.000 kr. Det ville have klædt selskabet at erkende dette og have udbetalt de 35.000 kr. i livsforsikring, så meget desto mere som det stadig ville have været en besparelse i forhold til operationsforløbet.

På baggrund af ovenstående vil jeg anmode om, at Ankenævnet for forsikring underkender Topdanmarks beslutning, så jeg kan få udbetalt de 35.000 kr. i livsforsikring, subsidiært gør Topdanmark opmærksom på, at jeg efter råd fra min advokat stiller mig åben for muligheden for at indgå en mindelig aftale, som begge parter kan acceptere."

Selskabet har i brev af 12/6 2020 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Hvad omhandler klagen

Klagers hest blev aflivet i forbindelse med undersøgelse for kolik/tegn på tarmslyng og klager er utilfreds med, at selskabet har afvist at udbetale livsforsikringssummen på hesten samt udgifter til aflivning. Summen udgør iht. policen 35.000 kr. (bilag 2) og udgifter til aflivning udgør 4.833,56 kr.

Selskabet har afvist at dække klagers krav, da betingelserne for dækning af udgifter til aflivning samt udbetaling af livsforsikringssummen ikke er opfyldt, jf. klagers forsikringsvilkår (bilag 1). Vi kan oplyse, at vi har dækket udgifter til undersøgelse, mv. ved dyrlæge i alt 10.800,39 kr. efter fradrag af selvrisko, se bilag 3.

Her følger fakta om forsikringen

Klager har tegnet en hesteforsikring i Topdanmark Forsikring med livs- og sygeforsikring. Forsikringen er aftalt på vilkår DF20125-2 (bilag 1) med en livsforsikringssum på 35.000 kr. og en sygeforsikringssum på 30.000 kr.

Hvad dækker forsikringen

Livsforsikringen dækker de skader, der er nævnt under vilkårenes punkt 3.A., herunder blandt andet aflivning i henhold til dyreværnsloven, jf. punkt 3.A.2. Dog dækker forsikringen ikke aflivning, hvis forsikringstageren fravælger enhver veterinærfaglig anerkendt behandling, jf. vilkårene punkt 3.B.

Derudover dækker forsikringen ikke omkostninger til aflivning, obduktion, mv., jf. vilkårenes punkt 2.A.

Her får I vores oplevelse af sagsforløbet

Den 17. marts 2020 anmeldte klager elektronisk til selskabet, at hendes hest var blevet aflivet i forbindelse med tegn på kolik.

Ud fra de af klager indsendte oplysninger om hestens aflivning, herunder attest fra dyrlæge ved hestehospitalet, afviste selskabet af at yde erstatning for klagers hest, da det ud fra de kliniske fund ved undersøgelsen blev anbefalet at foretage en operation. Dette blev dog fravalgt af klager, der i stedet valgte at lade sin hest aflive.

Efterfølgende henvendte klager sig til selskabets kundeklageansvarlige, der gennemgik sagen på ny og i samme forbindelse henvendte sig til den dyrlæge, der havde aflivet klagers hest. På bag-

grund af oplysningerne fra dyrlægen, fastholdt selskabet vores afgørelse i sagen, jf. klagers bilag 6 samt selskabets bilag 5.

Her får I vores syn for sagen

Det påhviler klager som kravstiller at sandsynliggøre/dokumentere, at der er sket en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed. Dette følger af gældende rets- og forsikringspraksis.

I denne sag finder vi ikke, at klager har løftet bevisbyrden for et dækningsberettigende forhold under den tegnede livsforsikring, da det var klager selv, der valgte at lade sin hest aflive til trods for dyrlægens anbefaling om operation, herunder dyrlægens vurdering af prognose for at komme sig efter en operation.

Ifølge vilkårene dækker forsikringen ikke aflivning, hvis forsikringstageren fravælger enhver veterinærfaglig anerkendt behandling, jf. punkt 3.B. Derudover dækker forsikringen ikke omkostninger til aflivning og obduktion, mv., hvorfor selskabet allerede af denne grund ikke kan tilbyde dækning for de af klager afholdte udgifter i den forbindelse, jf. vilkårenes punkt 2.A.

Ud fra de foreliggende oplysninger i sagen fremgår det, at den dyrlæge der senest tilså klagers hest, anbefalede en operation grundet de kliniske fund ved den forudgående undersøgelse af hesten, jf. klagers bilag. Samtidig var det dyrlægens vurdering, at klagers hest ville have en god prognose for at komme sig efter en eventuel operation, jf. selskabets bilag 5.

Samtidig fremgår det af attesten for aflivningen, at klagers hest i forbindelse med undersøgelsen forblev rolig natten over, jf. klagers bilag 1. Til trods for dette ønskede klager, at hesten blev aflivet.

Da klager således fravalgte en mulig operation og i stedet lod sin hest aflive, finder vi ikke, at vilkårenes betingelser for dækning under livsforsikringen er opfyldt, idet klager selv har fravalgt en veterinærfaglig anerkendt behandling, i dette tilfælde en operation som anbefalet af den behandlende dyrlæge. Der er således tale om en faglig og uafhængig vurdering foretaget af en dyrlæge.

Klager har oplyst, at hun ikke mener, at hendes hest ville kunne tolerere de efterfølgende måneders ro i hesteboks, der som udgangspunkt ordineres i forbindelse med operation for tarmslyng. Selskabet har tidligere oplyst overfor klager, at vi har forståelse for klagers bekymring, men at det afgørende for dækning iht. vilkårene er, at aflivning ud fra en veterinærfaglig vurdering ikke var eneste alternativ i den givne situation. Ligeledes understøttes dette af den efterfølgende vurdering fra dyrlægen om, at hesten ville have haft en god prognose for at komme sig.

Klager har ligeledes i forbindelse med selskabets behandling af sagen anført, at hun har sparet os for udgifter til en eventuel operation ved at lade hesten aflive i stedet. Selskabet har i den forbindelse oplyst klager, at en vurdering for dækning af klagers krav udelukkende sker ud fra vilkårenes dækningsområde.

Endelig har klager i sin klage til selskabets kundeklageansvarlige henvist til hestens ringe overlevelsesprognose, hvorefter hun oplyser, at dette stemmer overens med den udtalelse den behandlende dyrlæge er kommet med, hvorefter hesten ville have haft en god prognose for at komme sig. Uagtet af hvilke grunde klager ikke ønskede at få foretaget en operation for hendes hest, er

det afgørende i forhold til udbetaling af livsforsikringen et krav, at forsikringstageren ikke har fravalgt enhver veterinærfaglig anerkendt behandling, i dette tilfælde den anbefalede operation, jf. vilkårenes punkt 3.B.

På baggrund af ovenstående fastholder vi herefter vores afgørelse i sagen, idet klager selv har valgt ikke at ville lade sin hest operere, selv om det var imod dyrlægens anbefaling og selvom prognosen for at komme sig var god. Aflivningen er således sket ved fravalg af en mulig operation. Selskabet kan derfor ikke tilbyde at udbetale livsforsikringssummen for klagers hest samt at dække de af klagers afholdte udgifter til aflivning.

I har afgjort lignende sager

I kendelsen 93.733 udtalte I, at aflivning af en hest ikke var påbudt i henhold til dyreværnsloven, da der var mulighed for at operere hesten. På denne baggrund kunne I ikke kritisere, at selskabet havde afvist at udbetale livsforsikringssummen for hesten. I sagen ønskede klager ikke en operation af hesten på grund af overlevelsesprognosen og hestens eksisterende kodeledsproblemer. I sagen var det anført, at dyrlægen på baggrund af obduktion havde vurderet, at hestens overlevelseschance var 25-30%. Derudover havde klager anført, at operationen ville have medført et langvarigt efterforløb samt at operationen næsten kostede det samme som forsikringssummen.

Vi venter nu på jeres stillingtagen i sagen

Det er vores opfattelse, at vi har behandlet det anmeldte forhold i overensstemmelse med de vilkår og den praksis, som er gældende for forsikringen og venter nu på jeres afgørelse."

Klageren har i brev af 2/7 2020 til nævnet bl.a. anført:

"Jeg skal – i modsætning til Topdanmark – forsøge at fatte mig i korthed og fokusere på de faktorer, der efter min og min private juridiske rådgivers bedste overbevisning må anses for afgørende for, at Topdanmarks beslutning om at nægte udbetaling af livsforsikringen for hesten [hesten] bør omstødes.

Min egen dyrlæge [dyrlæge 1] har i flere omgange mundtligt over for mig såvel som skriftligt udtrykt sin klare overbevisning om, at restitutionsperioden efter en operation ville påføre hesten så store lidelser, at aflivning i henhold til Dyreværnsloven var den eneste dyreetiske forsvarlige mulighed. Jeg henviser til hendes seneste erklæring af 2. juli 2020, som er indsat som bilag 1 nederst i denne skrivelse, og skal tilføje, at hvis jeg havde undladt at køre hesten til [...] den fredag eftermiddag i marts, ville forløbet desværre under alle omstændigheder alligevel være endt med aflivning iht. Dyreværnsloven – enten samme aften eller næste morgen.

Jeg kan ikke afvise [...] Hestehospitals vurdering, at [hesten] muligvis kunne have overlevet selve operationen. Men jeg vil ud over at henvise til [dyrlæge 1]s understregning af, at overlevelseschancerne altid bør inkludere restitutionsperioden, på det bestemteste afvise, at hestehospitalets erklæring var 'en faglig og uafhængig vurdering foretaget af en dyrlæge':

Det fremgår ret tydeligt af den hjertelige tone i mailkorrespondancen mellem forsikringsselskabet og hestehospitalet, at Topdanmark var særdeles tilfreds med hestehospitalets svar, som var i tråd med selskabets ønske om at undgå at udbetale livsforsikringen. Det er tankevækkende, at hvis hestehospitalets erklæring derimod var gået Topdanmarks ønske, ville selskabet uden tvivl have ønsket at indhente yderligere information hos den dyrlæge, som kendte hesten. Det fandt de natur-

ligvis i den aktuelle situation ikke opportunt. Jeg finder derfor, at selskabet ikke har foretaget en objektiv vurdering af spørgsmålet om, hvorvidt der var grundlag for udbetaling af livsforsikringssummen på 35.000 kr. og forventer, at Ankenævnet vil vurdere sagen med anderledes uvildige og objektive øjne.

Ikke blot er undertegnede og min egen dyrlæge uenige i Topdanmarks erklæring om, at 'aflivning ud fra en veterinærfaglig vurdering ikke var eneste alternativ i den givne situation'. Det er også ganske enkelt rystende, at et forsikringsselskab kan opfordre til en behandling, som er i strid med Dyreværnsloven.

Jeg har efter læsning af en række af Ankenævnets kendelser i lignende livsforsikringstvister mellem forsikringsselskaber og kunder måttet konstatere, at mange heste har gennemgået langvarige lidelser og smertefulde behandlinger, før ejerne omsider har fået medhold i, at aflivning var nødvendig jf. f.eks. kendelserne 77502 og 71089. Det er helt uacceptabelt, at forsikringsselskaber og dyrehospitals økonomiske interesser i den grad kan overskygge de lovpligtige dyreetiske hensyn nedfældet i Dyreværnsloven. Jeg skal derfor appellere til, at Ankenævnet giver mig medhold i, at min handling i denne sag var den eneste såvel etiske som lovmedholdelige, og at nævnet pålægger Topdanmark at udbetale forsikringssummen på 35.000 under henvisning til § 3A stk. 2 i forsikringsvilkårene om aflivning i henhold til Dyreværnsloven."

Selskabet har i brev af 12/8 2020 til nævnet bl.a. anført:

"Vi har modtaget jeres seneste henvendelse i sagen med kopi af klagers høringssvar. Det ses ikke, at der er kommet nye oplysninger til sagen, hvorfor vi alene har følgende supplerende bemærkninger.

I henhold til vilkårene for livsforsikringen dækker forsikringen blandt andet, hvis aflivning sker i henhold til Dyreværnsloven, jf. vilkårenes pkt. 3.A.2.

Klager henviser til hendes egen dyrlæges vurdering, hvorefter hun mener, at der skal foretages en helhedsvurdering og dermed tage restitutionsperioden med i vurderingen af, om hesten skal aflives eller opereres. Hun henviser samtidig til, at hun mener, at hesten ville have haft smerter og unødigt lidelse i restitutionsperioden. Af denne grund påpeger hun, at hesten er aflivet i henhold til Dyreværnsloven.

Af Dyreværnsloven § 1 fremgår det: 'Dyr er levende væsener og skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt men og væsentlig ulempe.' Selskabet finder ikke, at aflivning er sket i henhold til Dyreværnsloven, idet den behandlende dyrlæge anbefalede en operation ud fra de kliniske fund og samtidig vurderede, at hesten havde en god prognose for at komme sig efter operationen. Den behandlende dyrlæge har således foretaget en helhedsvurdering i forhold til at lade hesten operere samt dens prognose for at komme sig.

Udover den behandlende dyrlæges anbefaling af operation, har selskabets rådgivende hestedyrlæge oplyst, at i forhold til aflivning ud fra Dyreværnsloven, vil man foretage en vurdering i den konkrete situation, dvs. på det tidspunkt hvor dyrlægen tilser hesten i forbindelse med akut sygdom eller tilskadekomst. Dette gælder uafhængigt af, om dyrlægen kender hesten eller ej. I dyrlægens vurdering vil det indgå, hvorvidt der er muligheder for behandling. I de tilfælde hvor der ikke er mulighed for behandling og hesten dermed lider unødigt, kan der være tale om aflivning

efter Dyreværnsloven. Hvis der derimod er en behandlingsmulighed på det givne tidspunkt (som tilfældet er i nærværende sag, hvor der var mulighed for operation og tilmed med god prognose), vil der derfor ikke være tale om, at aflivning sker efter Dyreværnsloven.

Endelig er det et krav i følge vilkårene, at aflivning foretages efter aftale med Topdanmark, jf. pkt. 3.D, hvorefter: '1. Ved hestens død, tyveri og aflivning i henhold til dyreværnsloven og veterinærmedicinsk vurdering i overensstemmelse med veterinærmedicinsk erfaring, dækker Topdanmark med forsikringssummen under forudsætning af, at hesten aflives og at aflivning foretages efter aftale med Topdanmark. En dyrlæge kan dog aflive en hest uden Topdanmarks samtykke, hvis hesten har pådraget sig en akut, uoprettelig skade eller sygdom, som betyder, at dyrlægen mener, at hesten bør aflives straks i henhold til dyreværnsloven'. Aflivning er ikke aftalt med selskabet og som beskrevet i det tidligere, var der ikke tale om en aflivning i henhold til Dyreværnsloven, jf. vilkårenes pkt. 3.A.2.

Vi gør for god ordens skyld samtidig opmærksom på, at den af klager tegnede sygeforsikring på hesten, ville have dækket den akutte behandling/operation af hesten.

Ydermere finder klager ikke, at der er foretaget en objektiv vurdering af sagen. I den forbindelse kan selskabet oplyse, at der er tale om et hestehospital, der netop har specialiseret sig i heste og behandling af disse. Selskabet finder derfor ikke anledning til at stille spørgsmål ved deres vurdering i den konkrete situation, ligesom vi må afvise, at der skulle være en 'hjertelige' tone mellem selskabet og den behandlende dyrlæge. Vi henviser i samme forbindelse til vores korrespondance med hestehospitalet, der tidligere er vedlagt som bilag 5 i sagen. Som det fremgår af korrespondancen, er der tale om et objektivt svar fra dyrlægens side, hvor hun forholder sig til de kliniske fund samt hestens prognose for at komme sig.

Sluttelig har klagers egen dyrlæge ved bilag fra den 2. juli argumenteret for, at hendes egen dyrlæge kendte hesten og at det var hendes vurdering, at den pga. dens psyke ikke ville kunne klare restitutionperioden ovenpå en eventuel operation. Som det fremgår af obduktionserklæringen, jf. klagers bilag 1, blev hesten sat til observation ved ankomst til hestehospitalet. Det fremgår samtidig, at hesten forblev rolig natten over. Ud fra denne erklæring havde hesten således ingen problemer med at stå stille (indendørs). Selskabet finder i samme forbindelse, at man ikke på forhånd kan forudsige, hvordan en eventuel efterreaktion på en operation vil være.

Herudover har klager henvist til kendelserne 77.502 og 71.089, hvor den undersøgende/behandlende dyrlæge havde afgivet en attest på, at de i kendelserne omhandlede heste skulle aflives i henhold til Dyreværnsloven. Dette er ikke tilfældet i nærværende sag, hvor den undersøgende/behandlende dyrlæge har anbefalet en operation og således ikke fundet, at aflivning skulle ske i henhold til Dyreværnsloven.

På baggrund af ovenstående fastholder vi herefter vores afgørelse i sagen, idet vi fortsat ikke finder, at klager har løftet bevisbyrden for et dækningsberettigende forhold under den tegnede livsforsikring. Vi henviser samtidig til vores tidligere høringsvar i sagen og afventer herefter Nævnets afgørelse i sagen."

Til dette har klageren fremsendt brev af 14/9 2020, hvori det bl.a. er anført:

"Nej, den behandlende dyrlæge har IKKE foretaget en helhedsvurdering. Hun har kun set en medicineret og bedøvet hest, der ifølge obduktionsvurderingen havde mulighed for at overleve selve operationen.

...

Som allerede tidligere nævnt har forsikringsselskabet faktisk har sparet et betragteligt beløb ved kun at skulle dække et begrænset omfang af dyrlægeudgifterne. Alternativet ville have været udbetaling af såvel 30.000 kr. til (DELVIS!) dækning af operation som 35.000 kr. ifm. den efterfølgende aflivning iht. Dyreværnsloven, eftersom det ville have været helt umuligt at holde hesten i ro i restitutionsperioden uden alvorlige bivirkninger og unødigt lidelse.

...

Fra et retorisk/lingvistisk synspunkt kan stil og ordvalg i den pågældende korrespondance ikke betragtes som objektive. Ovenstående rykker derfor ikke ved min opfattelse af, at selskabet og hestehospitalet i en fælles (fejlagtig) overbevisning om, at den ene part kunne spare, den anden tjene på at insistere på operation, valgte at gøre fælles front mod forsikringstagers dyrværnslov-medholdelige løsning. Jeg skal også påpege, at hestehospitalets dyrlæge trods min anmodning derom nægtede at tilføje i sin erklæring til forsikringsselskabet, at det var min klare opfattelse, at hesten ikke ville kunne stå det nødvendige postoperative forløb igennem.

...

Som allerede påpeget: Ja, naturligvis stod hesten stille natten over – den var fyldt med beroligende og smertestillende medicin! Virkeligheden var, at hesten altid have gået i løsdrift, og at den, de få gange den tidligere i rask tilstand blev lukket på boks, reagerede ved at blive ekstremt stresset, sparke til døren og bide i tremmerne. Så jo, reaktionen på indespærring i en boks var helt forudsigelig og ville, jf. min egen dyrlæges vurdering, have nødvendiggjort kraftig, langvarig medicinering og bibragt hesten unødigt fysisk og psykisk lidelse.

...

Et centralt element i denne tvist handler om, hvordan man skal definere 'den behandlende dyrlæge'. Der har jo været to behandlende dyrlæger involveret – en, der indledte behandlingen og havde baggrund for at foretage en helhedsvurdering, og en, der aldrig havde set hesten før og kun havde med den at gøre i et halvt døgn. Hvordan kan man overhovedet sætte spørgsmålstejn ved, hvis vurdering der vejer tungest?

...

Sammenfattende hviler forsikringsselskabets argumentation på, at forsikringspolicens artikler vejer tungere end den danske lovgivning. Forsikringsselskabers og forsikringstageres gensidige aftaler må imidlertid i lighed med alle andre typer aftaler mellem to parter være underlagt den generelle bestemmelse, der stipulerer, at 'En aftale kan ændres eller tilsidesættes helt eller delvis, hvis det vil være urimeligt eller i strid med redelig handlemåde at gøre den gældende.' (Aftaleloven § 36). I denne sag var den eneste 'redelige handlemåde' at aflive hesten iht. Dyreværnsloven."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, hvoraf nogle gengives nedenfor. Af obduktionserklæring af 17/3 2020 fra dyrlæge 2 fremgår bl.a.:

"Anamnese:

Hesten er tilset af egen dyrlæge første gang torsdag aften d. 12/3 2020 for kolik. Her er hesten behandlet med smertestillende, tarmafslappende og antibiotika. Fredag morgen d. 13/3 har hesten fortsat kolik og tilses igen, den tildeles yderligere smertestillende. Da hesten i løbet af eftermiddagen fortsat ikke er i orden, køres den til [...] hestehospital.

Klinisk undersøgelse:

Ved ankomst er hesten rolig og opmærksom med en puls på 50 slag/min., let forøget respiration og en temperatur på 37,3 grader C. Der er nedsat peristaltik i begge sider. Slimhinderne er lyserøde og let tørre. Ved rektal undersøgelse, kan der palperes udfyldte tyndtarme, dog var disse ikke spændte. Ligeledes var der positive ventrikelskyldning. Hæmatologi viste en hæmatokrit på 44 %.

Hesten blev sat på drop med Ringer's og kalk og fik Spasium og blev sat til observation og ejer blev informeret om at hesten sandsynligvis ville kræve operation.

Hesten forblev rolig natten over, men lørdag morgen d. 14/3 begyndte hesten igen at udvise kolik symptomer, med spontan positiv, ventrikelskyldning med 6-81. Rektalt kunne det palperes en fast klump langt fremme i midt planen, dog ingen udspilede tyndtarme. Ejer ønskede ikke operation, derfor blev hesten aflive lørdag morgen.

Obduktion:

Ved obduktion blev der fundet en retrograd flexion af colon. Ligeledes blev der fundet en blød forstoppelse i den caudale del jejunum."

Af udtalelse af 24/3 2020 fra dyrlæge 1 fremgår bl.a.:

"Jeg er som dyrlæge kommet til [hesten] gennem flere år og mener, at hesten ikke ville have kunne stå i boks ro i 3 mdr., da hesten var meget urolig og stresset og ikke ville æde i boks. Derfor gik [hesten] normalt altid i løsdrift med adgang til fold."

Af udtalelse af 17/4 2020 fra dyrlæge 1 fremgår bl.a.:

"Ang. evt. operation af hesten [...] for tarmslyng, ville det have krævet boksro i lang tid for at opnå et tilfredsstillende resultat. Da [hesten] altid var meget stresset og urolig, når den var lukket inde i boks og ikke ville æde i boks (derfor gik hun altid i løsdrift med adgang til fold/mark), var det ikke sandsynligt, at hesten kunne holde den fornødne ro i restitutionperioden. Derfor var der stor risiko for, at [hesten] alligevel ville ende med at blive aflivet pga. smerte og komplikationer pga. manglende ro og ædelyst. Så dyreværnsmæssigt var det mest forsvarligt for at undgå unødigt smerte og lidelse (dyreværnsloven), at [hesten] ikke blev opereret men aflivet."

Af mail af 5/5 2020 og 7/5 2020 fra dyrlæge 2 fremgår bl.a.:

"Lørdag morgen d. 14/3 anbefales det at hesten opereres grundet de kliniske fund, hvilket ejer fravælger. Ud fra fundene ved obduktionen vurderes det at hesten havde en god prognose for at komme sig.

...

Grunden hun gav mig var, at hun ikke mente hesten kunne tolerer de tre måneders boksro, som ordineres efter tarmslyngsoperationer. Hun ville have mig til at putte dette i erklæringen, men jeg informerede hende om at jeg kun skulle give en erklæring på det veterinærfaglige og at hun selv måtte tage denne diskussion med jer."

Af udtalelse af 2/7 2020 fra dyrlæge 1 fremgår bl.a.:

"I forbindelse med partshøringen i sin sag i Ankenævnet for Forsikring har [klageren] bedt mig om at præcisere den henvisning til Dyreværnsloven, der indgik i min erklæring af 17.4.2020.

Indledningsvis skal jeg udtrykke min undren over, at Topdanmark i denne sag ikke har vurderet det nyttigt eller nødvendigt at kontakte undertegnede dyrlæge, som kendte hesten [...]. Det er min faglige vurdering, at spørgsmålet om en hests chancer for at overleve en tarmoperation bør være genstand for en helhedsvurdering, der ikke blot begrænser sig til en vurdering af hestens chancer for at overleve selve operationen, men også nok så vigtigt den efterfølgende restitutionsperiode. Jeg skal derfor hermed understrege, at [hesten] - af de årsager, jeg allerede har påpeget - ville være blevet udsat for smertefuld, langvarig og unødigt lidelse i et omfang, som klart strider imod Dyreværnslovens § 1 ('Dyr er levende væsener og skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt men og væsentlig ulempe'), og at den eneste dyreværnsmæssigt forsvarlige og lovmedholdelige beslutning i netop dette tilfælde var at lade hesten aflive uden at operere".

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"3. Livsforsikring

A Hvilke skader dækker forsikringen?

1. Dødsfald.
2. Aflivning i henhold til dyreværnsloven.
3. Tyveri fra et forsvarligt indelukket område.
4. Er forsikringen oprettet før hesten er 30 dage gammel, dækker forsikringen også aflivning på grund af osteochondrose og andre ledlidelser med mus (knoglefragmenter). Det gælder også, hvis hesten tidligst ved 12-månedersalderen har anmærkningsfrie røntgenbilleder (standard 10) af koder, haser og knæ. Disse billeder skal som minimum fremsendes til Topdanmark som dokumentation ved et krav om dækning i henhold til punkterne 1 og 2:
 - a. 1 billede af hver tå i sideprojektion
 - b. 2 skråbilleder af hver has
 - c. 1 billede af hvert bagknæ

B Hvilke skader dækker forsikringen ikke?

Forsikringen dækker ikke aflivning, hvis forsikringstageren fravælger enhver veterinærfaglig anerkendt behandling."

Nævnet udtaler:

Klagerens hest blev den 12/3 2020 tilset hos dyrlæge 1 for kolik, og hesten blev foruden antibiotika behandlet med smertestillende og tarmafslappende medicin. Den 13/3 2020 kom hesten på hestehospital, hvor den blev sat til observation natten over. Den 14/3 2020 viste hesten fortsat tegn på kolik, og hesten blev aflivet, idet klageren ikke ønskede operation.

Ankenævnet for Forsikring

11.

95297

Klageren ønsker at få udbetalt forsikringssummen på hestens livsforsikring, der er på 35.000 kr. Klageren har anført, at det er dyrlæge 1's klare overbevisning, at restitutionsperioden efter operationen ville påføre hesten så store lidelser, at aflivning i henhold til dyreværnsloven var den eneste dyreetisk forsvarlige mulighed. Hun har anført, at der ved rettidig indgriben ville være en overlevelsesprocent på 60-65 procent, og at det ville være dyreetisk uforsvarligt at udsætte hesten for det foreslåede forløb, idet hesten ville have reageret ved at blive ekstremt stresset, hvilket ville have nødvendiggjort kraftig og langvarig medicin, hvilket dermed ville have bibragt hesten unødigt fysisk og psykisk lidelse. Hun har anført, at dyrlæge 2 kun har oplevet hesten som rolig, idet hesten var stærkt medicineret, og at dyrlæge 2 derfor ikke har haft mulighed for at kunne vurdere, hvorvidt hesten ville kunne komme igennem et rekonvalescensforløb. Hun har anført, at selskabet ikke har foretaget en objektiv vurdering af spørgsmålet om, hvorvidt der var grundlag for udbetaling af livsforsikringssummen, idet selskabet ikke har indhentet yderligere oplysninger hos dyrlæge 1, som var hestens egen dyrlæge. Hun har også anført, at hun ved at fravælge operationen har sparet selskabet for et ikke ubetydeligt beløb, idet udgifterne til operation og efterfølgende restitutionsperiode ville have kostet omkring 65.000 kr.

Selskabet har afvist at udbetale livsforsikringssummen under henvisning til, at forsikringen ikke dækker aflivning, såfremt klageren, "fravælger enhver veterinærfaglig anerkendt behandling". Selskabet har anført, at dyrlægen anbefalede operation på grund de kliniske fund ved den forudgående undersøgelse, at det var dyrlægens vurdering, at hesten ville have en god prognose for at komme sig efter en eventuel operation, at klagerens hest i forbindelse med undersøgelsen forblev rolig natten over, og at klageren til trods for dette ønskede, at hesten blev aflivet.

Af punkt 3. A. nr. 2. i forsikringsbetingelserne fremgår det, at forsikringen dækker aflivning i henhold til dyreværnsloven. Af punkt 3B fremgår det, at forsikringen ikke dækker aflivning, hvis forsikringstageren fravælger enhver veterinærfaglig anerkendt behandling.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet efter en samlet vurdering ikke grundlag for at kritisere, at selskabet har afvist at udbetale livsforsikringssummen med henvisning til, at forsikringen undtager dækning, hvis forsikringstageren fravælger enhver veterinærfaglig anerkendt behandling.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at det af obduktionserklæring af 17/3 2020 fra dyrlæge 2 fremgår, at "Hesten forblev rolig natten over, men lørdag morgen d. 14/3 begyndte hesten igen at udvise kolik symptomer, med spontan positiv, ventrikelskyldning med 6-8 l. Rektalt kunne det palperes en fast klump langt fremme i midt planen, dog ingen udspilede tyndtarme. Ejer ønskede ikke operation, derfor blev hesten aflivet lørdag morgen... Ved obduktion blev der fundet en retrograd flexion af colon. Ligeledes blev der fundet en blød forstoppelse i den caudale del jejunum".

Nævnet har også lagt vægt på, at det af mail af 5/5 2020 fra dyrlæge 2 fremgår, at "Lørdag morgen d. 14/3 anbefales det at hesten opereres grundet de kliniske fund, hvilket ejer fravælger. Ud fra fundene ved obduktionen vurderes det at hesten havde en god prognose for at komme sig". Nævnet har hertil lagt vægt på klagerens oplysning om, at der ved rettidig operation ville være en overlevelsesprocent på 60-65 procent.

Udtalelserne fra dyrlæge 1, oplysningerne om hestens overlevelsesrisiko på 35-40 % og de rentabilitetsovervejelser, som klageren har anført, kan ikke føre til andet resultat. Nævnet henviser i denne forbindelse til afgørelsen i sag 93733.

Ankenævnet *for* Forsikring

13.

95297

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Jens Kruse Mikkelsen

formand